

grobu četiri sreberne pozlaćene puce, pa mi jih poslao. Ovo je, po svoj prilici, greb *voevode Masima*. Po onoj ravnici oko greblja ima ponešto klačoderine i opeka, te rek bi, da je ongdje bio dvorac, a pod onom kosom samo sbieg za nevolju.

Vid Vuletić-Vukasović.

Dva rimska napisa, nadjena u Osieku.

U dvoru vatrogasnoga društva gornjogradskega ležao je kroz više godina kamen stup valjkasta oblika (obodnica = 1.35 m.); u pol njegovih dviju temeljnica usadjene su prilično jake gvozdene osovine u tu svrhu, da bi taj stup služio kao valj za drumove (Strassenvalze). Kad sam zapitao njeke ljude, koji su to mogli upamtiti, je li to sbilja bio valj, oni mi odvratise, da jeste, ali sad da se već dobrano godina i ne služe njime, pa za to ovdje leži.

Ovaj je stup rimski i na njem dva su napisa, koja sam rad objelodaniti, kako sam ih pročitao.

Prvi napis je stariji. Bud da su od gornje temeljnice nješto odklesali oni, što su usadili spomenute osovine, bud da se odbio nekad svakako oštri okrajak, odn. gornje rieči od imena sačuvali su se samo doljnji dielovi slova. Napis je ovaj:

CONSI

ETMA

MAXIM

ET SEVER

Ja čitam: *Const(antius) et Ma(ximianus) Maxim(inus) et Sever(us)*.

Drugi je redak kao silom oštećen, točkami označeni doljnji dio oklesan je tako da ne ima sumnje, da je tu već bio napis, koji su uništili. da na njegovo mjesto metnu drugi Takovih slučajeva ima i drugdje. Širina je napisu 26 cm., duljina 31 cm.

Drugi napis, koji se nalazi na drugoj strani od prvoga, glasi ovako:

BONO RP NATO D

FL CL IVLIANO

VM MAX TRIVMF SEMP

AVG OB DELETA VITIA

TEMPORVM PRETERI

TORVM

Napis ovaj nije bilo lako pročitati, jer su njeka slova sasvim izlizana. Evo ga pročitana: *Bono r(ei) p(ublicae) nato d(omino) Fl(a-vio) Cl(audio) Juliaño (c)um max(imo) triumf(o) semp(er) aug(usto) ob deleta vitia temporum preteritorum.*

Poslije D na kraju prvoga redka možda je bio i N za rieč *nostro*, ono VMMAX u trećem redku stoji tako, da pred njim nije moglo biti nijednoga slova. Ako se pako početak rieči . . vm ima potražiti na kraju drugoga redka, tuj bi bilo dosta mjesta, da se može i drugčije dopuniti, nego što sam malo prije. Moglo bi se čitati *(omni)um max(imo) triumf(atori)*. Nego mi se ono prvo čini priličnije. Od konačna dva slova petoga redka jedva je što vidjeti.

Napis ovaj širok je 48.5 cm. (duljina trećega redka), dug 41 cm. Ne sumnjam da je nadjen u Osieku.

Vidjeli su ovaj stup lani g. prof. Ljubić, ravnatelj zem. muzeja u Zagrebu, i prof. A. Domaszewski iz Heidelberga, koji mu je i napise snimio.

U Osieku, 3. siečnja 1889.

Ferdo Miler.

K r i t i k a.

(Nastavak i konac. Vidi str. 117. Viestnika 1888.).

Nastavlja g. J. Ali pri uporabi preporodnog graditeljstva Dalmatinci izkazivahu vazda svoju staru izvornost i upotrebljavahu ju onom slobodom, koja je bila svojstvena staroj gotičkoj umjetnosti, koja je bila zaisto daleko od toga da se sužanjski pokori formuli, koju zahtjevahu i najstrožiji majstori klasičnog preporoda. Dalmatinski preporod eklektičan je od početka do svrhe. Ta sloboda sloga i nedostatak konvencionalnijeh uza čine doduše zlamenitijem proučavanje graditeljstva u Dalmaciji nama graditeljima zemanu, koji po svojim okolnostima hoćeš nećeš treba da bude eklektičan.

Drugi glasoviti dalmatinski graditelj suvremenik Jurja Matejevića bijaše Lucijan Laurana Vranski. Treći kojega djela naliče Jurjevima, bijaše Andrija Aleksi iz Drača u Arbaniji.

Još će g. Jackson: Umjetnost preporoda u Dalmaciji nastavi svoj put kako bijaše započela slobodna veriga studenijeh kalupa. Nerazvi se nikada kao u Italiji u čistom slogu Palladijevu. U svoj pokrajini jedva ćeš naići na kakav primjer tog studenog i strogog graditeljstva; od početka do svrhe ostojalo je u njoj nešto od one divlje slobode i veselosti gotičke umjetnosti, dokle svršetkom XVII. vijeka pade od jednom u baroko, u kojem joj se ugasi život i ljepota, a graditeljstvo kao umjetnost prestade da žive!